

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315212030
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zol'áková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8315212030.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zol'ákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: R.. W. Š., I.. XX.XX.XXXX, Z. B. XXXX/X, XXX XX K., proti žalovanej: R.. W. Š., I.. XX.XX.XXXX, Z. W. XXXX/XX, XXX XX K., právne zastúpenej Mgr. Marián Lipa, advokát, so sídlom Štefánikova 18, 066 01 Humenné, o zaplatenie 14.500,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 18C/525/2015-105 zo dňa 07. februára 2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Priznáva žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„Žalobu zamietla.
Žalovanej priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi.“

2. 2.1 V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súde 09.10.2015 domáhal zaplatenia 14.500,- eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že 11.10.2013 žalovanej zaslal prevodom zo svojho bankového účtu na jej bankový účet sumu za účelom uzatvorenia dohody o vyporiadaní členského podielu v Bytovom družstve Humenné po zániku manželstva. Účel prevodu žalovanej oznámil e-mailom z 11.10.2013. Jeho snahou bolo uzatvorením dohody docieľiť vyporiadanie členského podielu v Bytovom družstve Humenné mimosúdnou cestou tak, ako to bolo predbežne odsúhlasené samotnou žalovanou a jej právnym zástupcom. Žalovaná mu e-mailom zo 17.10.2013 potvrdila prijatie uvedenej sumy, avšak ústne uzatvorenú dohodu poprela a písomnú dohodu odmietla uzatvoriť. Odmietla uznať ním určený účel platby, avšak peniaze si ponechala a odmietla mu ich vrátiť. Zároveň mu v tomto e-maili oznámila, že platbu považuje za „čiastočné plnenie výplatnej povinnosti v rámci konečného súdom určeného vyporiadania BSM“, pričom v tom čase žiadna takáto výplatná povinnosť neexistovala, ba ani doteraz neexistuje. Žalovanej tým vzniklo voči nemu bezdôvodné obohatenie, ktoré mu žalovaná odmietla vrátiť. E-mailom z 28.07.2014 žalovanej zaslal písomný návrh na uzatvorenie dohody o vyporiadaní členského podielu v Bytovom družstve Humenné na sumu stanovenú kontrolným znaleckým posudkom, pričom podľa tohto návrhu sa v prípade uzatvorenia dohody mala časť jeho pohľadávky započítať na vyporiadanie členského podielu v Bytovom družstve Humenné a prevyšujúcu časť mu mala žalovaná pri podpise dohody vrátiť. Keďže žalovaná na tento jeho návrh nereagovala e-mailom zo 14.08.2014 jej zaslal výzvu na vrátenie bezdôvodného obohatenia, a to v lehote 5 dní od zaslania výzvy. E-mailom z 19.08.2014 mu žalovaná oznámila, že tento jeho návrh neprijíma a peniaze si ponechá, lebo ich považuje za „čiastočne splatenú výplatnú povinnosť ohľadom súdneho vyporiadania BSM“. V ten istý deň žalobca upozornil e-mailom žalovanú,

že peniaze, ktoré jej poslal na konkrétny účel, nemôže považovať za čiastočne splatenú výplacnú povinnosť, pretože taká neexistovala, ani doteraz neexistuje. Neexistuje žiadny záväzok žalobcu voči nej, existuje iba jeho pohľadávka vo výške 14.500,- eur, ktorú požaduje vrátiť. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, teda aj členského podielu v Bytovom družstve Humenné nebolo právoplatne skončené, v dôsledku čoho nemožno hovoriť o žiadnej jeho výplacnej povinnosti. Účel uvádzaný žalovanou nemá oporu ani v skutkovej situácii, ani v žiadnom právnom predpise. Išlo o plnenie na konkrétny účel a žalovaná tento účel poprela, teda išlo o plnenie bez právneho dôvodu a žalovaná mu bola povinná jeho peniaze vrátiť. Keďže mu peniaze nevrátila, došlo v zmysle § 451 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“) k jej bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, ktoré je povinná vrátiť.

2.2 Súd vydal 23.11.2015 platobný rozkaz, ktorý bol na základe odporu podaného žalovanou zrušený. V odpore žalovaná uviedla, že predmetné peňažné prostriedky jej poslal žalobca na účet v priebehu súdneho konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/120/2011, predmetom ktorého je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Peňažné prostriedky prijala, nakoľko s takmer všetkými peňažnými prostriedkami patriacimi do vyporiadávaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov disponoval výlučne žalobca a bolo zrejmé, že výsledkom konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov bude určenie výplacnej povinnosti žalobcu voči nej, nakoľko v priebehu uvedeného konania tunajší súd uznesením, č. k. 17C/170/2012-49 z 20.02.2013 schválil zmier, ktorým bolo zrušené právo spoločného nájmu bývalých manželov k družstevnému bytu s tým, že výlučným nájomcom a členom bytového družstva sa stal žalobca. V konaní o vyporiadání bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa teda ohľadom bytu už riešila len hodnota členského podielu v bytovom družstve a teda výplacná povinnosť žalobcu voči nej. Zdôraznila, že zaslané peňažné prostriedky vo výške 14.500,- eur nie sú spôsobilé byť predmetom konania o vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko tieto prostriedky patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, teda ich vlastníckymi bez určenia podielu sú obe strany tohto sporu bez možnosti určenia konkrétnych spoluvlastníckych podielov, čo vyplýva zo samotnej podstaty režimu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Nie je možné sa bezdôvodne obohatiť jednému z bývalých manželov prostriedkami, ktoré sú predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zároveň neexistuje žiadny zákonný dôvod svedčiaci o práve žalobcu na zaplatenie požadovanej sumy peňažných prostriedkov, nakoľko právna úprava neustanovuje, ktorá zo sporových strán konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov má mať do právoplatného skončenia konania v dispozícii predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý je v danom konaní vysporiadavaný. Keďže nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej, žaloba musí byť v celom rozsahu zamietnutá ako nedôvodná. Argumentácia žalobcu o tom, že nebola uzatvorená dohoda o mimosúdnom vysporiadání bezpodielového spoluvlastníctva manželov ohľadne členského podielu v bytovom družstve a preto nastalo bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej, nemá žiadnu zákonnú oporu, nakoľko neexistovala ani potreba uzatvárať osobitnú dohodu o mimosúdnom vysporiadání bezpodielového spoluvlastníctva manželov ohľadne členského podielu v bytovom družstve v situácii, kedy o tejto skutočnosti bolo vedené súdne konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/120/2011 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú aj peňažné prostriedky, ktoré sú predmetom tohto konania. Konajúci súd ich vo svojom neprávoplatnom rozhodnutí zohľadnil, a to tým, že vychádzal zo skutkového stavu v čase vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie a zohľadnil, že tieto prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú v dispozícii žalovanej a určil výplacnú povinnosť žalobcu bez predmetnej čiastky. Bolo by úplne zrejším porušením zákona, ak by súd návrhu žalobcu vyhovel, nakoľko by tým pádom zmenil rozhodnutie o predmete konania v inom, skôr začatom súdnom konaní o totožnom predmete konania. Rozsudok tunajšieho súdu vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/120/2011 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov totiž zohľadňuje pri vyporiadání bezpodielového spoluvlastníctva manželov skutočnosť, že peňažné prostriedky, ktoré sú predmetom tohto konania, sú v dispozícii žalovanej a preto na ich úhradu nezaväzuje žalobcu. Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť.

2.3 Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä potvrdením uskutočnenia prevodu, e-mailovými správami medzi stranami sporu, návrhom dohody o vyporiadání členského podielu v Bytovom družstve Humenné, výzvou na vrátenie bezdôvodného obohatenia zo 14.08.2014, rozsudkom Okresného súdu Humenné, č. k. 12C/120/2011-591 z 21.03.2018.

2.4 Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná sa nemohla na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť, pretože žalobca jej vyplatil iba časť peňazí tvoriacich predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Nikde nie je určené, ktorý z bývalých

manželov má do rozhodnutia súdu disponovať prostriedkami alebo vecami patriacimi do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ak žalobca žalovanej vyplatil určitú sumu peňazí patriacu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pokiaľ konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nie je právoplatne skončené, nemôže sa žalovaná touto sumou na úkor žalobcu obohatiť. Tieto peniaze, kým nie je skončené konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria tak žalobcovi ako aj žalovanej. Aj z rozsudku tunajšieho súdu, č. k. 12C/120/2011-591 z 21.03.2018 je zrejmé, že napriek započítaniu sumy, ktorá je predmetom tohto konania aj v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, žalobca je ešte povinný zaplatiť žalovanej sumu 11.387,73 eur a preto nie je dôvod na jej vrátenie žalobcovi.

2.5 O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanej, ktorá mala úspech vo veci, priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

4. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca v odvolaní popritom zdôraznil, že s najpodstatnejšou otázkou konania sa súd v odôvodnení rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Tvrdil, že v odôvodnení rozsudku sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal a žiadnym spôsobom ani neodôvodnil aplikáciu ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka na danú vec, hoci vo svojich podaniach na toto ustanovenie opakovane poukazoval, napriek tomu, že v spise je dostatočne preukázaná existencia pôvodne ústnej dohody o mimosúdnom vyporiadaní členského podielu v bytovom družstve. Ďalej tvrdil, že žalovaná ním jednoznačne určený účel platby (mimosúdne vyporiadanie členského podielu v bytovom družstve) neakceptovala, avšak napriek tomu si peniaze ponechala. Preto tieto peniaze žalovanej nepatria a žalovaná nimi disponuje bez právneho dôvodu. Poukázal na skutočnosť, že ani súd prvej inštancie, ani odvolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/120/2011 nikdy neuviedli, že by poukázaná suma 14.500,- eur mala patriť do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd sa snažili túto jeho pohľadávku iba započítať. Zdôraznil, že v tomto konaní listinnými dôkazmi preukázal, že túto sumu žalovanej poukázal po uplynutí dvoch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov a na požiadanie súdu zdokladoval, že tieto peniaze zarobil až po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, teda na predmetnú platbu použil peňažné prostriedky, ktoré mal vo svojom výlučnom vlastníctve. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanej uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14.500,- eur spolu s ročným úrokom z omeškania 5,15 % zo sumy 14.500,- od 20.08.2014 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a žalobcovi prizná náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalovanej.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu v súdom určenej lehote nevyjadřila.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalobcom a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP).

Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. dopĺňať rozhodnutie okresného súdu. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

10. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že žalobca si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia bez právneho dôvodu vo výške 14.500,- eur.

11. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že na vznik právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia nestačí existencia objektívnej skutočnosti vzniku majetkovej výhody určitého subjektu práva bez právneho dôvodu. Toto obohatenie musí ísť „na úkor“ iného subjektu práva. To znamená, že majetkový prírastok jedného subjektu sa musí v určitej peniazmi vyjadriteľnej miere prejavíť v majetkovej sfére iného subjektu. Musí teda existovať určitá kauzálna väzba medzi obohatením sa jedného subjektu (majetkový prospech) a úbytkom (ujmou) v majetkovej sfére iného subjektu. Výšky oboch protiplnení však nemusia predstavovať zrkadlový obraz, inak povedané, výška obohatenia povinného subjektu a ujmy oprávneného subjektu nemusia byť úplne presne totožné ekvivalenty.

12. K odvolacej námietke žalobcu o nesprávnom právnym posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že v zmysle záverov konštantnej judikatúry právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny, náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, odvolací súd zhodnotil túto odvolaciu námietku vo vzťahu k samotnému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za nedôvodnú. Ako to vyplýva z rozsudku OS Humenné, sp. zn. 12C/120/2011 zo dňa 21.6.2018 a rozsudku KS Prešov, sp. zn. 4Co/91/2019 zo dňa 28.11.2019, suma 14.500,- eur, ktorej zaplata sa žalobca voči žalovanej domáha, bola započítaná do sumy, ktorú má žalobca vyplatiť žalovanej v rámci vypořádania BSM a teda odpadol dôvod pre rozhodnutie o vydaní bezdôvodného obohatenia v tomto konaní.

14. K odvolacej námietke žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolací súd uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobu zamietol. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii

zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie NS SR zo dňa 23. 11. 2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08. 06. 2006, I. ÚS 188/06).

15. Čo sa týka odvolacej námietky, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd uvádza, že predmetný odvolací dôvod predstavuje pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktoré nemožno subsumovať pod iné odvolacie dôvody a ktoré je spôsobilé vyvolať následok nesprávneho rozhodnutia vo veci. Z odvolania žalobcu však žiadne konkrétne porušenie procesného postupu súdu prvej inštancie nevyplyva, preto sa odvolací súd predmetnou námietkou žalovaného bližšie nezaoberal.

16. Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

17. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bola žalovaná úspešná v celom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % a zároveň žalobca v odvolacom konaní úspech nemal. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).